

Art. I.

Die Verfügung des Ständigen Ausschusses Slg. Nr. 291/1938 wird, wie folgt, abgeändert:

1. In den §§ 12 und 13 werden die Worte „zur vorübergehenden wirtschaftlichen Sicherstellung der arbeitslosen Personen“ durch die Worte „zu einem der im § 1 angeführten Zwecke“ ersetzt.

2. Im § 18, Abs. 1, werden die Worte „bis zum Ende des Jahres 1944“ durch die Worte „bis zum Ende des Jahres 1950“ ersetzt.

Art. II.

Diese Verordnung tritt am 1. Tage nach der Verlautbarung in Kraft; sie wird vom Minister des Innern im Einvernehmen mit den übrigen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Für den Staatspräsidenten:

Dr. Krejčí m. p.,

zugleich als Vorsitzender der Regierung und Justizminister.

Der Minister des Innern:

Bienert m. p.

Der Minister für Wirtschaft und Arbeit:

Dr. Bertsch m. p.

Der Minister für Schulwesen und Minister für Volksaufklärung:

Moravec m. p.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft:

In Vertretung des Ministers:

Dr. Hunecke m. p.

Der Minister für Verkehr und Technik:

Dr. Kamenický m. p.

Der Finanzminister:

Dr. Kalfus m. p.

čl. I.

Opatření Stálého výboru Sb. č. 291/1938 se mění takto:

1. V §§ 12 a 13 se slova „k dočasnému hospodářskému zajištění nezaměstnaných osob“ nahrazují slovy „k některému z účelů uvede-
ných v § 1“.

2. V § 18, odst. 1 se slova „do konce roku 1944“ nahrazují slovy „do konce roku 1950“.

čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti 1. dne po vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě s ostatními členy vlády.

Za státního presidenta:

Dr. Krejčí v. r.,

zároveň jako předseda vlády a ministr spravedlnosti.

Ministr vnitra:

Bienert v. r.

Ministr hospodářství a práce:

Dr. Bertsch v. r.

Ministr školství a ministr lidové osvěty:

Moravec v. r.

Ministr zemědělství a lesnictví:

V zastoupení ministra:

Dr. Hunecke v. r.

Ministr dopravy a techniky:

Dr. Kamenický v. r.

Ministr financí:

Dr. Kalfus v. r.

290.

**Regierungsverordnung
vom 30. Dezember 1944,**

womit die Regierungsverordnung vom 17. April 1941, Slg. Nr. 254, zur Bekämpfung übertragbarer Krankheiten geändert wird.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (VBIRProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. De-

**Vládní nařízení
ze dne 30. prosince 1944,**

kterým se mění vládní nařízení ze dne 17. dubna 1941, Sb. č. 254, o potírání přenosných nemocí.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (Sb. č. 330) ve znění na-

zember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (VBIRProt. S. 42):

Art. 1.

Die Regierungsverordnung Slg. Nr. 254/1941 wird geändert, wie folgt:

1. § 26, Abs. 2 und 3, hat zu lauten:

„(2) Wenn ein Ansteckungsverdächtiger oder ein Bazillenausscheider auf behördliche Anordnung durch Unterbringung in einer Krankenanstalt oder in einer anderen geeigneten Anstalt abgesondert wird, so hat die Protektoratskasse die dort aufgelaufenen Verpflegskosten samt den Kosten der Überführung in die Anstalt zu tragen. Dasselbe gilt, wenn die Absonderung im Einvernehmen mit der Bezirksbehörde freiwillig erfolgt.

(3) Wenn ein Kranker oder Krankheitsverdächtiger auf behördliche Anordnung durch Unterbringung in einer Krankenanstalt oder in einer anderen geeigneten Anstalt abgesondert wird, so hat die Protektoratskasse die dort aufgelaufenen Verpflegskosten zu tragen, sofern sie vom Abgesonderten oder von den zu seinem Unterhalt verpflichteten Personen ohne wesentlichen wirtschaftlichen Nachteil für sich und ihre Familie nicht bestritten und sonstige physische oder auch juristische Personen nicht zufolge rechtlicher Vorschriften oder anderer rechtlicher Verbindlichkeiten dazu herangezogen werden können. Dasselbe gilt, wenn die Absonderung im Einvernehmen mit der Bezirksbehörde freiwillig erfolgt. Richtlinien für die Beurteilung des wirtschaftlichen Nachteils werden vom Ministerium des Innern im Einvernehmen mit dem Finanzministerium erlassen.“

2. Der § 27 hat zu lauten:

„(1) Die Landesbehörde wird folgenden Personen eine Entschädigung dafür gewähren, daß ihnen der Arbeitsverdienst infolge der gemäß § 10, Abs. 1 und 2, §§ 12 und 13 und § 14, Abs. 2, getroffenen Maßnahmen entgangen ist:

a) Personen, die ausschließlich auf ihren Arbeitsverdienst angewiesen sind,

b) Personen, die zwar nicht ausschließlich auf ihren Arbeitsverdienst angewiesen sind, deren sonstiges Einkommen jedoch die vom Ministerium des Innern im Einvernehmen mit dem Finanzministerium festzusetzende Grenze nicht übersteigt und von denen das Zurückgreifen auf ihr Vermögen billigerweise nicht verlangt werden kann.

řízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

Čl. I.

Vládní nařízení Sb. č. 254/1941 se mění takto:

1. § 26, odst. 2 a 3 zní:

„(2) Jestliže je podezřelý z nákazy nebo vy-měšovač bacilů izolován z úředního příkazu v některé nemocnici nebo v jiném vhodném ústavu, uhradí protektorátní pokladna s tím spojené ošetrovací výlohy včetně výloh za převoz do ústavu. Stejně je tomu, provede-li se izolace v dohodě s okresním úřadem dobrovolně.

(3) Jestliže je nemocný nebo z nemoci podezřelý izolován z úředního příkazu v některé nemocnici nebo v jiném vhodném ústavu, uhradí protektorátní pokladna s tím spojené ošetrovací výlohy, pokud jich izolovaný nebo osoby povinné ho živiti nemohou uhraditi bez podstatné hospodářské újmy pro sebe a svou rodinu a pokud nemohou býti vzhledem k právním předpisům nebo jiným právním závazkům k úhradě přidrženy jiné fyzické nebo právnické osoby. Stejně je tomu, provede-li se izolace v dohodě s okresním úřadem dobrovolně. Směrnice pro posuzování hospodářské újmy vydá ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí.“

2. § 27 zní:

„(1) Zemský úřad poskytne náhradu pracovního výdělků ušlého následkem opatření vydaných podle § 10, odst. 1 a 2, §§ 12 a 13 a § 14, odst. 2, těmto osobám:

a) osobám, které jsou odkázány výhradně na svůj pracovní výdělek,

b) osobám, které sice nejsou odkázány výhradně na svůj pracovní výdělek, ale jejichž ostatní příjem nepřesahuje hranici stanovenou ministerstvem vnitra v dohodě s ministerstvem financí a od nichž nelze spravedlivě požadovati, aby sáhly na svůj majetek.

(2) Der entgangene Arbeitsverdienst ist in voller Höhe zu ersetzen; die Entschädigung darf jedoch zusammen mit dem allfälligen sonstigen Einkommen die in den zu erlassenden Richtlinien [Absatz 1, Buchst. b)] festgesetzte Grenze nicht übersteigen.

(3) Gebührt dem Berechtigten (Absatz 1) zufolge anderer Vorschriften ein Anspruch auf Ersatz des entgangenen Verdienstes einer physischen oder juristischen Person gegenüber, so wird die Landesbehörde lediglich die Entschädigung auf das im Absatz 2 angeführte Ausmaß ergänzen.

(4) Die Bestimmungen der Absätze 1 bis 3 kommen nicht in Betracht, wenn die Entschädigung, die dem Betroffenen auf Grund anderer Vorschriften gebührt, das im Absatz 2 angeführte Ausmaß erreicht oder übersteigt.“

3. Der § 34 hat zu lauten:

„Der Anspruch auf die Entschädigung für den entgangenen Verdienst (§ 27) oder für die bei der Desinfektion beschädigten oder vernichteten Gegenstände (§ 28) ist binnen 60 Tagen nach der Verständigung über die angeordneten Maßnahmen gemäß § 10, Abs. 1 und 2, §§ 12 und 13 und § 14, Abs. 2, oder nach durchgeführter Desinfektion oder nach Rückstellung des Gegenstandes bei der Bezirksbehörde, in deren Sprengel die Maßnahmen getroffen wurden, geltend zu machen, widrigenfalls der Anspruch erlischt. Über den Anspruch entscheidet die Landesbehörde. Die Behörde ist verpflichtet, die Partei über diese Fallfrist und über die Folgen ihrer Nichteinhaltung zu belehren.“

4. Der § 37 hat zu lauten:

„(1) Aus der Protektoratskasse werden bestritten:

1. Kosten der pflichtmäßigen Anzeige übertragbarer Krankheiten (§ 2);

2. Kosten der Untersuchungen in fachlichen Forschungsanstalten, die gemäß § 5 durchgeführt werden;

3. Verpflegskosten bei Anstaltsabsonderung der Ansteckungsverdächtigen, der Bazillenausscheider, der Kranken und der Krankheitsverdächtigen (§ 10, Abs. 1, und § 13) und Kosten der Überführung der Ansteckungsverdächtigen und der Bazillenausscheider in die Absonderungsanstalt, soweit im § 26 nichts anderes bestimmt ist;

4. Kosten der Ersatzunterbringung von Personen aus geräumten Wohnungen und Häusern (§ 14);

5. Kosten der Schutzimpfung der behandelnden Personen (§ 15);

(2) Ušlý pracovní výdělek se hrađí v plně výši; náhrada však nesmí dohromady s případným ostatním příjmem přesahovati hranici, jež bude stanovena směrnicemi [odstavec 1, písm. b)].

(3) Jestliže náleží oprávněné osobě (odstavec 1) podle jiných předpisů nárok na náhradu ušlého výdělků proti některé osobě fyzické nebo právnické, poskytne jí zemský úřad pouze doplněk náhrady na míru v odstavci 2 uvedenou.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužije, jestliže náhrada, příslušející postiženému podle jiných předpisů, dosahuje nebo přesahuje míru v odstavci 2 uvedenou.“

3. § 34 zní:

„Nárok na náhradu ušlého výdělků (§ 27) nebo za předměty při desinfekci poškozené nebo zničené (§ 28), budiž uplatněn do 60 dnů po vyrozumění o nařízeném opatření podle § 10, odst. 1 a 2, §§ 12 a 13 a § 14, odst. 2, nebo po vykonané desinfekci anebo po vrácení předmětu u okresního úřadu, v jehož obvodu se opatření stalo, jinak nárok zanikne. O nároku rozhodne zemský úřad. Úřad je povinen dáti poučení o této propadné lhůtě a o následcích jejího nedodržení.“

4. § 37 zní:

„(1) Z protektorátní pokladny bud' tež zapravovány:

1. náklady na povinné ohlašování přenosných nemocí podle § 2;

2. náklady na vyšetření v odborných výzkumných ústavech provedené podle § 5;

3. ošetrovací výlohy při ústavní izolaci z nálezky podezřelých a vyměšovačů bacilů, nemocných a z nemocí podezřelých (§ 10, odst. 1 a § 13), jakož i výlohy za převoz z nálezky podezřelých a vyměšovačů bacilů do isolačního ústavu, pokud § 26 nestanoví jinak;

4. náklady na náhradní ubytování osob z vyklizených bytů a budov (§ 14);

5. náklady na ochranné očkování ošetrujících osob (§ 15);

6. Kosten der Tilgung tierischer Schädlinge (§ 21);

7. Entschädigungen für den entgangenen Verdienst (§ 27);

8. Entschädigungen für die bei der Desinfektion beschädigten oder auf behördliche Anordnung vernichteten Gegenstände (§ 28);

9. Ruhe- und Versorgungsgenüsse der Ärzte, bzw. Tierärzte und ihrer Hinterbliebenen (§ 35);

10. Ruhe- und Versorgungsgenüsse der Pfleger und der im öffentlichen Gesundheitsdienst, bei der Bekämpfung einer meldepflichtigen Krankheit, bei der Beförderung der Kranken und bei der Desinfektion beschäftigten Personen, bzw. ihrer Hinterbliebenen (§ 37);

11. Bezüge der Epidemieärzte (§ 40);

12. Kosten der von den Protektoratsbehörden und -organen bei der Anwendung dieser Verordnung vorgenommenen Amtshandlungen.

(2) Über Ansprüche, die gemäß Absatz 1 geltend gemacht werden, entscheidet — unbeschadet der Bestimmung des § 35, Abs. 4, — die Landesbehörde.

(3) Im Falle des Auftretens oder der Verbreitung einer übertragbaren Krankheit in einem außerordentlichen Umfange kann das Ministerium des Innern im Einvernehmen mit dem Finanzministerium den finanziell schwachen Gemeinden im Bedarfsfall eine Aushilfe in der Mindesthöhe der Hälfte der Ausgaben gewähren, die ihnen durch die Maßnahmen erwachsen, die nach § 16 und nach § 17, Z. 1, des Gesetzes vom 13. Juli 1922, Slg. Nr. 236, womit die Bestimmungen des Gesetzes vom 15. April 1920, Slg. Nr. 332, betreffend die Übernahme der sanitätspolizeilichen Agenden durch den Staat, ergänzt und zum Teil in Kraft gesetzt werden, im Zusammenhang mit § 24 dieser Verordnung sowie nach § 20 dieser Verordnung zu treffen sind.“

Art. II.

Diese Verordnung tritt am 1. Januar 1945 in Kraft; sie wird vom Minister des Innern im Einvernehmen mit dem Finanzminister durchgeführt.

Für den Staatspräsidenten:

Dr. Krejčí m. p.,

zugleich als Vorsitzender der Regierung.

Der Minister des Innern:

Bienert m. p.

Der Finanzminister:

Dr. Kalfus m. p.

6. náklady na hubení živočišných škůdců (§ 21);

7. náhrady ušlého výdělku (§ 27);

8. náhrady za předměty poškozené nebo zničené při desinfekci (§ 28);

9. odpočivné a zaopatřovací platy pro lékaře, případně veterináře a jejich pozůstalé (§ 35);

10. odpočivné a zaopatřovací platy pro ošetřovatele a pro osoby zaměstnané ve veřejné zdravotní službě při potlačování některé nemoci, kterou je nutno ohlásiti, při dopravě nemocných a při desinfekci, po případě jejich pozůstalé (§ 36);

11. platy epidemických lékařů (§ 40);

12. náklady na úřední jednání konané protektorátními úřady a orgány při provádění tohoto nařízení.

(2) O nárocích podle odstavce 1 rozhoduje — bez újmy ustanovení § 35, odst. 4 — zemský úřad.

(3) Vzniknou-li nebo rozšiřují-li se přenosné nemoci v mimořádném rozsahu, může ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí poskytnouti finančně slabým obcím, je-li toho zapotřebí, výpomoc ve výši nejméně poloviny výdajů, které jim vzniknou opatřeními podle § 16 a § 17, č. 1 zákona ze dne 13. července 1922, Sb. č. 236, kterým se doplňují a částečně v činnost uvádějí ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, Sb. č. 332, jímž stát přejímá výkony zdravotně-policejní, ve spojení s § 24 tohoto nařízení, jakož i podle § 20 tohoto nařízení.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti 1. ledna 1945; provede je ministr vnitra v dohodě s ministrem financí.

- Za státního presidenta:

Dr. Krejčí v. r.,

zároveň jako předseda vlády.

Ministr vnitra:

Bienert v. r.

Ministr financí:

Dr. Kalfus v. r.